

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1742-11-01?/1742-12-31?)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1742-11-01?/1742-12-31?)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 126. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000054.pdf> (tilgået 03. oktober 2023)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

³Velædle og Velbr HEr lustitz Raad!

Saa undseenligen som jeg billigen er over at bemøye HEr lustitz Raad med mine Breve og saa øm jeg er over at indlade mig i nogen Correspondence med Hannem, fordi jeg veed, Hand har vel andet at bestille, saa glad er jeg ved Hands Breve og med saa stor erkjendtlighed tager jeg mod samme; den undseelse var og Aarsagen, huorføre jeg med mundtlig helßen lod HEr lustitz Raaden tilstille C4ti vel bemerckelige Brev; lige saa vitieus som Copien er, saa vitieus er og Originalen, der er af Copiéred bogstav for bogstav; paaskriften dem Grafen vonn Pentz und Cantzier Reventlau gißer mand sig til sistes Navn, der er gandske utydelig skreven, mens i samme Aar skal en Reventlau have været Cantzler ⁴. Jeg havde alt for nogle Poster burde have besvared HEr lustitz Raads seeniste meged ærede, mens til deels har Postens urigtige gang, den vi nu ickunds haver en gang om Ugen, formedelst den i de 4re Winter eller Frost-Maaneder er omlagd over Middelfart, deels og hused fuldt af fremmede betaged mig den fornøyeleße. I torsdags reiste min Svoger med Frue og Datter til sit Fusingøe igien, de kom her med min Sviger-Fader fra Saltzau; hand med Fritz undte os og den fornøyeleße at holde det ud med os en 8te dages s. 127tid ¹, kand vel og første dagen vendtes til Byen igien, huor lustitz Raad Stockfleth ² vel alt er ankommen og forhaabentlig har rygted vores ærinde med at helße HEr lustitz Raad fra os og betroee Hannem i all oprigtighed og sandhed, huor høyt Hand er agted, elsked og æred her i hused. Det gjør mig hiertelig ondt, at HEr lustitz [sic] har gjort sig saa megen møye for C4ti Kaaberstycke, jeg aldrig havde kunnet forestille mig saa vanskeligt; leg beder Hannem aldrig at tæncke derpaa meer og at undskylde min herunder brugte frihed. I huormeget jeg end har spißed mig paa C4ti historie, saa forsmertter jeg dog letteligen at gaa glip af den imod det Haab, jeg seer Publicum har snart at blive glædet med den Magnifique Edition af Meursii Opera; tænck, huad glæde det havde været for mig, om jeg kunde have contribuéred noged hertil med at skaffe Mandens Portrait, mens HEr lustitz Raad maa sickert troe, det er ej i Verden, i mindste icke i den Danske Verden, saa sterck har jeg derom inquiréred og i den steed faaed Faderens; HEr lustitz Raad maa endelig lægge den Velgier ning til saa mange andre at lade subscibére for mig paa samme, i fald det bliver tryckt par subscription, eller forskrive mig Nitidum Exemplar, saa snart det kand have, hvis Beløb jeg med all Erkientlighed strax skal føye anstalt til eller erstatte ³.

Vanskeligere bliver det vel at faa et Exemplar af L'histoire Metallique de nos Rois ⁴; siden Hands Mayt. befodrer Vercked, bliver der vel ingen Subscription af, bliver vel ei heller i Bogladen at faa, og om det af Hands Mayt. venteligen bliver distribuered til Hands kiere og troe Mænd, da forbigaaes og glemmes som oftest de fraværende, i huor meged og sickert de end veed med sig sielv, at de billigen burde antegnes blant deres tall; ved denne Leilighed errindrer jeg, det jeg havde den Naade fra HEr Præsident Worm i Ribe at offerére Sal. Kongen Sin Regiering ⁵ sammensatt af de slagene Medailles, og de merckelige Evenements, huorover ingen Medailles var slagen, havde Manden supléered med Medailles, Hand havde imaginéred eller projec téred, huoraf en deel, om jeg rett mindes, vare Sind-rige nocksom; det maa være i Kongens Bibliothèque eller Archived; en Copie deraf har jeg, om jeg s. 128ellers blant utallige Papirer kunde finde det, skiønt HEr lustitz Raad har vel alt seed det. Da hand, à la source des affaires, med all sin pénétration og dybsindighed ei tør udlade sig at raisonnére over fremmede affaires og de store Evenements i den Politiske verden ¹, holder vi fattige Landsbye-Folck vores Pibe billigen inde, der ei veed andet, end huad en fuld Barckhusen ² og en passio néred Chef du Cabinet ³, der ere vore Pensionaires, vil betroee os og den heele Verden, skiønt alle Systemata Politica siufnes saa forryckte og af Lave, at snart kand dend vide saa meged, der veed mindst, som de, der veed meest heraf; enhuer dømmet dog efter sin passion og tout roule à l'avanture, huor efter udfaldet ei er lett at giette sig til; det seer mand, at Tydskland har løst Italien af med at blive de Franskes Kierre-gaard, som vel ei heller spinder silcke derved, og det siufnes, som om Frantzosen har trænged sig ind i Bøhmen for at lade sig spaa, huorledes Hand skal komme der ud af igien, helst nu Saxen lucker til for Ham; Pryßen har i tide trocked sig der ud af og har temmelig forrycked alle Concepterne. Vore Naboer, de Svenske, kand sige, de har været i Danßen, og de Sagers udfald er det, os meest rører. Ved denne Rigsdag faar mand dog vel noged at høre, huad de griber til; Gud opholde os ved den ædle Fred og give os timelig Veirlig, saa faar mand at slide sig saa igiennem. Her har været saadan en Orcan med Liun Ild og torden, saa mand maatte frygte for de sterckeste Huse, og venttede vi vist lordskiell, der nu skal have faaed i sinde at gieste os; hielp Gud, vi ei spørger onde Tidender fra Digerne; Tiderne ere ellers saa slette og Hartkorned saa hart medtagen og saa ondt at maintenére, særdeeles in partibus infidelium, HEr lustitz Raads Fødeland, huor det ei andet kaster af sig end Besværing, fortred og forliiß, at jeg derover har resolvéred at sælge Odden og Steensbeck igien til Mr Wissing, Sal. Peder Benzons Svoger, for 22/m Rdr ⁴; HEr lustitz Raad har maaskee vel kiendt det paa den tid, det ei havde bleven soldt derfor, mens vi lever ei altid ved en tid, og lorde-godßed er saa mange ting under kast, at, var det ei for mand skal have hused over hovedet, var de fast bedre faren, der Campérer, end de, der ere boesadte, huor koldt og ondt veir det end er. Om øxenhandelen begynder de nu i Lylland ickunds at spaa os slett; i Asdahl og Woldbiern Egn hør de ei til nogen Kiøbmænd, Korn og alt det, Landmanden har at handle med, falder dagligen i sin Priiß, mens det bekymrer I Bye Folck Eder lidet om, naar ickunds Torve-Kiøbed er taaleligt; det er ei s. 129taaleligt for HEr lustitz [sic] der vel maa kiedes ved længere at læse disse morose ting, saa jeg vil afbryde nest min Koenes Heißen og oprigtig forsickes, det HEr lustitz Raaden i alletider paa alle stæder og i alle tilfælde, allstæds skal finde mig med all Ergivenhed og høyagtende Sin

Tienist-villigste Tiener C. Rantzau.

